

La comunidad

Direcció: Álex de la Iglesia **Guió:** Álex de la Iglesia, Jorge Guerricaechevarría **País:** Espanya **Durada:** 112 min **Any:** 2000 **Gènere:** Comèdia, thriller **Interpretació:** Carmen Maura, Emilio Gutiérrez Caba, Terele Pávez, Sancho Gracia... **Música:** Roque Baños **Fotografia:** Kiko de la Rica **Distribuïdora:** Avalon **Reestrena a Espanya:** 21/08/2025
No recomanada per a menors de 13 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

La Julia (Carmen Maura), una dona madura que treballa en una agència immobiliària, troba 300 milions amagats en un pis. A continuació es trasllada a l'apartament de dalt i amaga els diners, però s'ha d'enfrontar a la trasbalsada comunitat de veïns, encapçalada per un administrador sense escrúpols (Emilio Gutiérrez Caba), que farà tot el possible per retenir-la i quedar-se la fortuna. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Per un grapat de pessetes

Amb Carmen Maura com a nau insígnia el director bilbaí ens porta un híbrid entre comèdia i thriller en un dels primers èxits de la seva carrera.

Parlar d'Álex de la Iglesia és parlar d'història viva del cinema espanyol. Moltes vegades situat en una segona fila després d'Amenábar o Almodóvar, el bilbaí ha fet de la comèdia el seu senyal d'identitat, i s'ha erigit en un dels més grans referents patris del gènere. Amb el seu estil fàcilment reconeixible, i sovint envoltat d'actors fetitxe que l'acompanyen al llarg de diversos metratges com Santiago Segura o Terele Pávez, el cineasta ha desenvolupat una extensa carrera que veuria el seu primer gran èxit en *El día de la bestia* (1995). Tot i això, la pel·lícula que avui ens ocupa és la seva fantàstica **La comunidad** (2000), en el seu vintè aniversari. A **La comunidad**, una mena de precursor d'*Aquí no hay quien viva* (2003-2006), Carmen Maura és la Julia, una agent immobiliària ancorada en una vida infeliç que troba una autèntica fortuna al bloc d'un dels pisos que intenta vendre. El que ella desconeix és que la resta del veïnatge també coneix el secret, i això provoca una sèrie de desafortunades topades entre ells. Al llarg de la pel·lícula, De la Iglesia ens sorprendrà amb girs demencials, innumbrables referències a Hitchcock i a la cultura pop de l'època i aquells recursos d'humor negre als quals ens ha acabat acostumant al llarg de la seva dilatada carrera.

Tot i ser una pel·lícula que segueix agradant a les noves generacions, és possible que **La comunidad** no hagi envellit tan bé com hauria. Amb això no volem dir que sigui una mala pel·lícula, ja que no ho és, sinó que moltes de les referències culturals de què se serveix o han passat de moda o han caigut en l'oblit. Tot i així, **el director basc se les enginya no només per combinar thriller i humor de manera excel·lent, sinó que també fa una crítica al materialisme present a la nostra societat**, transformant una simple comunitat de veïns en un grup de maquiavèl·lics personatges disposats a tot per un grapat de pessetes. És destacable, a més, que el director també fa de guionista juntament amb el gran Jorge Guerricaecheverría per oferir-nos un relat que aconsegueix tancar satisfactòriament, farcit d'un carrusel de subjectes cadascun més esperpèntic.

Probablement el millor que ens brinda **La comunidad** és el treball excel·lent del seu repartiment coral. Carmen Maura, que porta la major part del pes de la cinta, està esplèndida; no en va se li va atorgar el Goya a millor actriu per aquesta actuació. Emilio Gutiérrez Caba, també guardonat, probablement fa la millor feina després de Maura, però la resta de secundaris no resten a la saga: Jesús Bonilla com el marit de la Julia o Terele Pávez com a part del veïnat que la turmenta són només dos noms dels molts que donen color al llargmetratge. Eduardo Gómez i Mariví Bilbao, que apareixerien posteriorment a la ja citada *Aquí no hay quien viva*, també tenen un parell d'aparicions que representen amb la seva característica sornegueria. També és destacable l'aparició de dos joveníssims Antonio de la Torre i Luis Tosar, que no aconsegueixen exprémer tot el seu potencial atesa la seva falta d'experiència en aquell moment. Com comentàvem prèviament, no és fàcil dir que els anys no han passat per a **La comunidad**. Continua sent una pel·lícula molt divertida, i no avorreix al llarg de la seva més d'hora i mitja; potser el problema és que Álex de la Iglesia ha rodat tantes i tan grans cintes que aquesta no destaquí entre noms com *El día de la bestia* (1995), *Balada triste de trompeta* (2010) o *Los crímenes de Oxford* (2008). Un cop dit això, reiterem que és una pel·lícula entretinguda i altament recomanable.

Mikel García - cintilatio.com

29/9/2020